

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200411
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1017200411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeanette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzíka PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XX, P., zastúpeného: doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom, AK Nitrianska č. 5, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p. SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I. Rozhodnutie správneho orgánu

1. Žalovaný rozhodnutím Č.p. SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017 zamietol návrh bývalého príslušníka PZ O. (žalobca), naposledy služobne zaradeného vo funkcii referent oddelenia železničnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktoré bolo realizované personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. XXX zo dňa 26.6.2013, potvrdeným rozhodnutím ministra vnútra SR č. p. KM-OPS2-101/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2013, nakoľko bol tento návrh podaný po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie.

2. Predmetné rozhodnutie bolo odôvodnené predovšetkým tým, že podľa § 245 ods. 2 zákona sa návrh na obnovu konania podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Za dôvod obnovy konania považoval menovaný oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice 1 potvrdený uznesením Krajského súdu Košice, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2015. Zákonná 3 mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania máme uplynula dňa 25.09.2015. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 148 zo dňa 26.06.2013. Voči nemu podal rozklad, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR č. p. KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a personálny rozkaz o jeho prepustení bol potvrdený. Predmetné druhostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom jeho doručenia, teda dňa 14.10.2013. Lehota 3 rokov na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle § 245 ods. 2 zákona márne uplynula dňa 14.10.2016.

3. Ďalej žalovaný dôvodil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej ustálenej judikatúre uvádza, že trestné konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní a konanie o prepustení zo služobného pomeru sú dve odlišné konania, zverené zákonmi dvom odlišným orgánom a upravené odlišnými právnymi predpismi. Otázka trestnoprávnej zodpovednosti nie je zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijaté personálne opatrenie, teda prepustenie zo služobného pomeru. Správne orgány vo veciach prepustenia zo služobného pomeru príslušníkov PZ majú zákonom danú kompetenciu konať samostatne, nezávisle od výsledkov iného, napr. trestného konania. Ani samotný záver orgánov činných v trestnom konaní o vine, resp. nevine zo spáchania trestného činu nemôže mať žiaden vplyv na závery orgánov v personálnom konaní. Oslobodzujúci rozsudok taktiež neznamená, že menovaný sa nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pretože takéto porušenie nemusí dosahovať intenzitu trestného činu (napr. rozhodnutia 1 Sžo 113/2008 z 26.05.2009, 1 Sžo 385/2009 z 22.3.2011, 4 Sžo 10/2011 z 23.03.2011). Podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné dôsledne rozlišovať medzi stíhaním príslušníka PZ za to isté konanie v trestnom konaní a v personálnom konaní o prepustení zo služobného pomeru. Judikatúra Najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že prípadné oslobodenie príslušníka PZ v trestnom konaní ešte neznamená, že sa identickým konaním nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktoré by zakladalo dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru. V prípade prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru ide o personálne opatrenie za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti, ktoré nemožno stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. Ako už bolo uvedené, porušenie služobnej prísahy nemusí dosiahnuť intenzitu trestného činu. Napriek tomu dôvody prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru môžu byť splnené. V rámci personálneho konania sa konanie príslušníka PZ neposudzuje z hľadiska vykazovania znakov trestného činu, ale ako konanie v rozpore so služobnou prísahou. Nie každé porušenie zákona musí byť trestným činom alebo priestupkom.

II. žaloba a námietky

4. V žalobe žalobca uviedol, že personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 148/2013 zo dňa 26.06.2013 bol podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Ako dôvod jeho prepustenia sa v personálnom rozkaze uvádzalo: „ v čase mimo služby dňa 29.04.2013 v čase okolo 21.00 hod. v Košiciach na ul. P. č. XX pred barom Retro ako príslušník Policajného zboru SR fyzicky napadol T. R., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju nohou kopol do oblasti bokov, pričom v útoku pokračoval aj na ďalších miestach verejne prístupných v P. a rukami ju sácal, udieral do hornej polovice tela a hlavy a svojím konaním jej spôsobil zranenie hlavy. Útoky menovaného videla sestra W. R., ktorá prišla k ním a v čase okolo 22.00 hod. pýtala sestru T. R., kam chce s menovaným ísť, na čo jej menovaný odpovedal, že sa do toho nemá starať a začal sa aj jej vyhrážať tým spôsobom, či chce aj ona dostať, či jej má poskákať po hlave a prikázal jej, že má odísť lebo ju na ulici zbije s vyhrážkou „počkaj, keď ťa stretnem, čím u W. R. týmto svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie „. Proti tomuto personálnemu rozkazu prostredníctvom svojho advokáta podal riadny opravný prostriedok - rozklad. V rozklade uviedol skutočnosti, ktoré neboli uvedené v personálnom rozkaze Ministra vnútra SR č. XXX/XXXX. Ide o fakt, že vyšetrovateľom PZ odboru inšpekčnej služby východ, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR pod ČVS:SKIS-16/OISV-SV-2013 zo dňa 2.5.2013 mu bolo vznesené obvinenie za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Uvedené uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku na základe mojej sťažnosti proti uzneseniu bolo dozorujúcim prokurátorom dňa 03.06.2013 zrušené ako nezákonne a predčasne.

5. Ďalej uviedol, že bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňa 26.06.2013 t.j. v čase kedy nebol obvinený a kedy nebolo preukázané, že porušil podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Rozhodnutím Ministra vnútra SR č.p. :KM-OPS2-101/2013 zo dňa 3.10.2013 bol jeho návrh na rozklad zamietnutý a bol potvrdený Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 148/2013 o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Rozsudkom Okresného súdu Košice I spisová značka 4T 86/2013 zo dňa 23.10.2013 bol však podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený „spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok, v ktorom prokurátor vidí prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a to, že v Košiciach dňa 29.4.2013 okolo 19.00 hod. na P. ulici č. XX pred barom Retro mal fyzicky napadnúť Barboru R. tak, že ju nohou kopol do oblasti bokov v dôsledku čoho spadla na zjem a následne vo fyzických útokoch mal pokračovať na Vodnej ulici a v križovatke ulíc Jesenského, Lermontova a Rumanová tak, že T. R. rukami sácal, udieral

do hornej polovice tela a hlavy a kopol do nej, čím T. R. mal spôsobiť pohmoždenie hlavy, ktoré si nevyžiadalo liečenie a práceneschopnosť. Súd k oslobodzujúcemu výroku konštatoval, že „súd na základe vykonaného dokazovania podľa názoru súdu dostatočného pre náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie pre jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospel k záveru o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prokurátora OP.“ Krajský súd Košice uznesením spis. zn. 8To/30/2015 zo dňa 25.5.2015 zamietol odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I a potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I, ktorým bol oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu a nebolo dokázané, že sa skutok stal. V rozsudku Okresného súdu Košice I sa uvádza, že skutok tak ako je uvedený v rozsudku sa nestal, no na druhej strane za skutok, ktorý je uvedený v Personálnom rozkaze Ministra vnútra SR č. 148/2013 a ktorý je totožný so skutkom v rozsudku Okresného súdu Košice I bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ.

6. Záverom žalobca dodal, že dňa 02.01.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh na povolenie obnovy konania Personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 148/2013 zo dňa 26.06.2013 a rozhodnutia MV SR č.p. KM-OPS2-101/2013 z 3.10.2013. Uvádzal, že sú v jeho prípade splnené podmienky pre obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb., lebo vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a to je jeho oslobodenie spod obžaloby, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2015, preto návrh na obnovu priestupkového konania podával v lehote stanovenej v ustanovení § 63 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. Dňa 25.01.2017 rozhodnutím Ministra vnútra SR č.p.: SPOU-PO6-2017/000440 bolo povolenie na obnovu konania zamietnuté a to z dôvodu, že podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, na konanie sa nevzťahuje všeobecný predpis v zmysle § 62 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. Okrem výkonu rozhodnutia. Návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania bol preto posúdený podľa obsahu ako návrh na obnovu konania podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov. Návrh bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Vzhľadom k tomu že rozhodnutie Ministra vnútra SR č.p. SPOU-PO6-2017/000440 nadobudlo právoplatnosť žalobca podal žalobu podľa tretej časti prvej a druhej hlavy SSP. Žalobca bol presvedčený, že na povolenie obnovy konania je uplatniteľný aj § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov nakoľko jeho žiadosť o povolenie obnovy konania sa počítala od lehoty právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Košiciach spisová značka 8To/30/2015 zo dňa 25.5.2015 (uvedené uznesenie je potrebné podľa jeho názoru považovať za výkon rozhodnutia, týmto uznesením bol právoplatne oslobodený spod obžaloby). Takže lehota na podanie povolenia obnovy konania je do 25.05.2018. Každé právoplatné rozhodnutie v trestnom práve je potrebné považovať za výkon rozhodnutia, preto sa musí v jeho prípade rozhodovať v zmysle § 247a zákona č. 73/1998 Z. z.

III. argumenty žalovaného

7. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním v ktorom uviedol, že žalobca bol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 148 zo dňa 26.06.2013 podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože svojím konaním porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Jeho konanie spočívalo v tom, že v čase mimo výkonu služby dňa 29.04.2013 v čase okolo 21.00 hod. v Košiciach na ul. Kováčskej č. XX pred barom Retro fyzicky napadol T. R., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju nohou kopol do oblasti bokov, pričom v útokoch pokračoval aj na ďalších miestach verejne prístupných v Košiciach a rukami ju sácal, udieral do hornej polovice tela a hlavy a svojím konaním jej spôsobil zranenie hlavy. Útoky žalobcu videla sestra Zuzana R., ktorá prišla k nim a v čase okolo 22.00 hod. sa pýtala sestry T. R., kam chce so žalobcom ísť, na čo jej žalobca odpovedal, že sa do toho nemá starať a začal sa aj jej vyhrážať tým spôsobom, či chce aj ona dostať, či jej má poskákať po hlave a prikázal jej, že má odísť, lebo ju na ulici zbije s vyhrážkou „počkaj keď ťa stretnem“, čím u W. R. týmto svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Uvedený skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením príslušného nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle ustanovenia § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. použil najmä vyjadrenie žalobcu, zápisnicu o výsluchu žalobcu ako účastníka konania zo dňa 22.05.2013, zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci W. R. a T. R. zo dňa 16.05.2013,

I. R. zo dňa 20.05.2013, A. D. a D. W. zo dňa 16.05.2013, záznam z kamerového systému mestskej polície mesta Košice, záznam zo služby zo dňa 29.04.2013, lekársku správu k zraneniam T. R. zo dňa 30.04.2013, záznam nadriadeného o nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu ČVS: SKIS-16/OISV- SV-2013 zo dňa 17.05.2013. Ďalej nadriadený zabezpečil stanovisko príslušného odborového orgánu, záznamy o oboznámení žalobcu s príslušnými internými predpismi vydanými okrem iného aj na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach a zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu. Nadriadený dňa 03.05.2013 upovedomil žalobcu o začatí konania o jeho prepustení zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. a určil mu lehotu na vyjadrenie sa k veci v lehote do 13.05.2013.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení prostredníctvom svojho advokáta dňa 13.05.2013 uviedol, že začatie konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ je predčasné, použité dôkazy nikdy neboli preukázané, a preto nemá vedomosť o tom, že by z jeho strany došlo k hrubému porušeniu služobnej prisahy. Zároveň žalobca uviedol, že začatie konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru v nadväznosti na vznesenie obvinenia považuje za predčasné a nezákonné, vzhľadom k tomu, že trestné konanie doposiaľ nebolo ukončené a vina mu nebola preukázaná. Žalobca svoje konanie bližšie nepopísal ani v zápisnici o výsluchu účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru dňa 22.05.2013. Odmietol ďalej k veci vypovedať a vzhľadom k tomu, že sa vedie voči nemu trestné stíhanie, v ktorom ešte nebolo rozhodnuté, v plnej miere trval na svojom vyjadrení, ktoré predložil prostredníctvom svojho advokáta dňa 13.05.2013. V rámci konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bola vypočutá aj jeho priateľka T. R., ktorá priznala, že ju žalobca dňa XX.XX.XXXX na P. ul. kopol do oblasti bokov, v dôsledku čoho spadla tvárou na zem a poranila si čelo a peru. V nemocnici však uviedla, že spadla zo schodov. Zároveň vo svojom vyjadrení uviedla, že aj v minulosti, keď sa hádali ju žalobca napadol. Podľa zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci zo dňa 16.05.2013 D. W. skutočnosti zo dňa 29.04.2013 potvrdil. Uviedol, že v Košiciach pri mestskom parku asi okolo pol desiatej večer počas šoférovania videl dvojicu, chlapca a dievča. Keď zaparkoval a vystúpil z auta, počul ako chlapec na dievča kričí a fyzicky ju napáda. Uvedené skutočností oznámil na linku 158. Dňa 16.05.2013 do zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci W. R. (sestra T. R.) aj A. D. uviedli ako žalobca dňa 29.04.2013 v Košiciach na ulici pred Retro barom ťahal za ruku T. R. a keď sa bránila, žalobca ju kopol do oblasti stehien alebo bokov, v dôsledku čoho spadla na zem. W. R. v zápisnici okrem iného uviedla, že keď chcela, aby sestra išla domov, žalobca sa aj jej začal vyhrážať bitkou. Príslušný nadriadený po obstaraní ďalších potrebných podkladov a ich vyhodnotení zabezpečil aj zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu, záznam o odmenách a trestoch, ako aj ďalší s vecou súvisiaci materiál, ktorý je súčasťou spisu a spracoval návrh na prepustenie žalobcu. Dňa 31.05.2013 žalobcu s týmto návrhom a súvisiacim dôkazným materiálom oboznámil a zároveň mu určil lehotu na podanie návrhov, námietok a dôkazov na svoju obranu do 09.00 hod. dňa 03.06.2013. Žalobca svoje právo nevyužil a k návrhu na prepustenie sa v určenej lehote nevyjadril.

9. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru spoločne so súvisiacim spisovým materiálom bol dňa 24.05.2013 predložený na prerokovanie a zaujatie stanoviska príslušnému odborovému orgánu, ktorý súhlasil s prepustením žalobcu zo služobného pomeru. Na základe vyhodnotenia v konaní zabezpečených dôkazov v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.) bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a protiprávne konanie žalobcu bolo dostatočne zistené a preukázané. Žalobca svojím konaním porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, a preto jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy žalobcu spočívalo vtom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ a neriadil sa zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených. Svoje sily nevynaložil na ochranu základných práv a slobôd osoby, ale naopak svojím konaním do týchto práv zvlášť hrubým spôsobom zasiahol, keď na mieste verejnosti prístupnom a pred inými osobami fyzicky napadol svoju priateľku Barboru R. a spôsobil jej zranenie, pričom sa vyhrážal aj jej sestre W. R.. Žalobca uvedeným konaním porušil povinnosti uložené mu rozkazom (časť I. písm. a) bod 4. rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ), keď v styku s občanmi sa nesprával v súlade s pravidlami slušného správania a nariadením (Čl. 4 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení neskorších predpisov), keď na verejnosti nedodrжал zásady občianskeho spolužitia, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné

povinnosti policajta ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a), g), h) zákona č. 73/1998 Z. z. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v Policajný zbor. Ako príslušník PZ je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, vydanými okrem iného aj na zamedzenie konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, sa uvedeného konania dopustil. Každý príslušník PZ má v porovnaní s iným občanom väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povoláním a profesiou má byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Predmetný personálny rozkaz bol dňa 28.06.2013 doručený žalobcovi, ktorý proti nemu uplatnil v zákonnej lehote rozklad. Po predchádzajúcom prerokovaní v senáte poradnej komisie MV SR a na základe jej odporúčania bol rozklad ako nedôvodný rozhodnutím ministra vnútra SR č. p.: KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a napadnutý personálny rozkaz bol potvrdený. Doručením tohto rozhodnutia žalobcovi dňa 14.10.2013 nadobudol tento rozkaz právoplatnosť.

10. Predmetný personálny rozkaz bol dňa 28.06.2013 doručený žalobcovi, ktorý proti nemu uplatnil v zákonnej lehote rozklad. Po predchádzajúcom prerokovaní v senáte poradnej komisie MV SR a na základe jej odporúčania bol rozklad ako nedôvodný rozhodnutím ministra vnútra SR č. p.: KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a napadnutý personálny rozkaz bol potvrdený. Doručením tohto rozhodnutia žalobcovi dňa 14.10.2013 nadobudol tento rozkaz právoplatnosť. Proti žalobcovi prebiehalo aj trestné konanie a vyšetrovateľom SKIS MV SR mu bolo vznesené obvinenie za prečin výtržníctva podľa § 64 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Na základe podanej obžaloby bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 4T 86/2013 zo dňa 23.10.2014 oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Proti tomuto rozsudku podal písomné odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I.. Odvolací Krajský súd rozhodol uznesením 8To/30/2015-335 zo dňa 25.05.2015 tak, že odvolanie prokurátora zamietol a napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I. potvrdil. Personálnemu odboru SPSČ a OU MV SR bol dňa 09.01.2017 pridelený na vybavenie návrh žalobcu na obnovu konania o jeho prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Návrh podal žalobca prostredníctvom doc. JUDr. R. P., H., AK F. 5, H.. Žalobca podal návrh v zmysle § 62 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. O povolenie obnovy konania žiadal z dôvodu existencie právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 86/2013 zo dňa 23.10.2014 potvrdeného uznesením Krajského súdu v Košiciach 8To/30/2015-335, ktorým bol v trestnej veci oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Predmetné dokumenty doložil v prílohe. Podľa vyjadrenia žalobcu Okresný súd Košice I aj Krajský súd Košice konštatujú, že sa nedopustil trestného činu výtržníctva a ani priestupku, takže nemohol porušiť služobnú prísahu. Žalobca ďalej v návrhu konštatoval, že nedodrжал 3 mesačnú lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, nakoľko bol presvedčený, že keď bol oslobodený spod obžaloby, bude opätovne prijatý za príslušníka PZ. Mal však zato, že návrh na obnovu konania podáva v lehote 3 rokov. Návrh žalobcu bol posúdený podľa obsahu ako návrh na obnovu konania podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Návrh na povolenie obnovy konania bol vybavený napadnutým rozhodnutím (č. p.: SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017), ktorým žalovaný návrh žalobcu zamietol, nakoľko bol tento podaný po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Žalobcovi bolo predmetné rozhodnutie doručené dňa 30.01.2017. Dňa 21.03.2017 doručil žalobca Krajskému súdu v Bratislave žalobu na preskúmanie predmetného rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo.

11. Záverom žalovaný dodal, že v konaní postupoval spôsobom, pred zamietnutím návrhu si zaobstaral všetky potrebné podklady, ktoré presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, pričom sa zaoberal všetkými okolnosťami a zákonnými podmienkami. Správny orgán postupoval v súlade s ustanovením § 247a zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Preto bol návrh žalobcu posúdený podľa obsahu ako návrh na obnovu konania podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. K podanej žalobe konštatujeme, že postup správneho orgánu v konaní podľa § 245 zákona č. 73/1998 Z. z., bol správny a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona. Podľa § 245 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. sa návrh

na obnovu konania podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Za dôvod obnovy konania považuje žalobca oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice I potvrdený uznesením Krajského súdu Košice, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2015. Zákonná 3 mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania márne uplynula dňa 25.09.2015. Zmeškanie tejto lehoty priznal v návrhu na povolenie obnovy konania sám žalobca. Žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania dňa 03.01.2017, teda zjavne po plynutí oboch zákonom stanovených lehôt, 3 mesačnej ako aj 3 ročnej. Obe tieto lehoty sú neprekročiteľné, to znamená, že ich zmeškanie nemožno odpustiť.

IV. Verejné vyhlásenie rozsudku

12. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutie, pričom jeho odôvodnenie bolo obdobné ako vyjadrenie k žalobe. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 SSP v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 16.01.2019, postupujúc podľa § 107 ods. 2 a § 137 ods. 4 SSP.

V. Relevantné právne predpisy

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

14. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení neskorších predpisov.

15. Podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

16. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

17. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) až i) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný: a) plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bolo s nimi riadne oboznámený, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu, d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu, e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom, f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, h) dodržiavať služobnú disciplínu, i) vykonávať štátnu službu nestranne.

18. Podľa § 233 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

19. Podľa § 328 zákona č. 73/1998 Z. z. ako dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

20. Podľa § 245 ods. 1 zákona č. 78/1993 Z. z., o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení neskorších predpisov, ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

21. § 245 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

22. Z ustanovenia § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. pritom vyplýva, že musia byť súčasne splnené viaceré zákonom ustanovené podmienky, aby bolo možné z právneho hľadiska dospieť k záveru, že existujú dôvody na obnovu konania. To znamená, že dodatočne musia vyjsť najavo také skutočnosti, ktoré sa týkajú skutkového stavu veci, alebo dôkazy. Musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej a účastník konania ich nemohol bez svojho zavinenia uplatniť. Nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú obnovu konania treba však považovať za také skutočnosti a dôkazy, ktoré už existovali v čase administratívneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia v predmetnej veci. Za novú skutočnosť nemožno považovať napr. odlišný právny názor, resp. výklad právneho predpisu, keďže ustanovenie § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zakotvuje ako dôvod obnovy konania iba skutkové otázky a nie otázky právne. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že na obnovu konania nestačí, ak po právoplatnom rozhodnutí sa zistia nové skutočnosti resp. dôkazy. Tieto nové skutočnosti resp. dôkazy musia byť takej kvality, že ak by sa uplatnili v pôvodnom správnom konaní, mohli by zmeniť názor rozhodujúceho správneho orgánu. / napr. rozsudok NS SR spis. zn. 8Sžo/92/2009/. Je úlohou rozhodujúceho orgánu, ktorý koná o návrhu na obnovu konania, aby posúdil, či konkrétna skutočnosť alebo dôkaz mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Ak sú zistené nové skutočnosti alebo dôkazy v porovnaní s výsledkami dôkazov a iných zistení vykonaných v správnom konaní nepodstatné na rozhodnutie vo veci samej, správny orgán návrhu na obnovu konania nevyhoví. Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená je, že nové skutočnosti resp. dôkazy nemohli byť v konaní uplatnené bez zavinenia účastníka konania. Konaním je prvostupňové konanie ako aj odvolacie konanie resp. konanie o rozklade. Dôvod na obnovu konania je splnený iba za predpokladu, že účastník konania skutočnosť alebo dôkaz v čase konania nepoznal alebo vykonanie dôkazu navrhol, ale dôkaz nebol vykonaný resp. vykonanie dôkazu bolo v čase rozhodovania z nejakého dôvodu nemožné. Správny súd v danom prípade považuje za potrebné zdôrazniť, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok spis. zn. 2Sžo/156/2008 z 22.04.2009, spis. zn. 2Sžo/189/2010 z 18.05.2011), z ktorej vyplýva, že „V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie nevinu. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ nie je otázka

jeho viny alebo nevinu, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='73/1998%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>“.

23. Uvedenú judikatúru je potrebné chápať v tom zmysle, že správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka PZ zo štátnej služby neskúmajú trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo nevinu, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='73/1998%20Z.z.%2523192'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. priestupkovou zodpovednosťou príslušníka PZ. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o priestupku alebo o trestnom čine znamená, že správny orgán nemusí počkať na závery trestného konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Tieto úvahy však neznamenajú, že správny orgán konajúci v personálnom konaní nie je povinný vykonať dokazovanie, ktoré objektívne preukazuje skutok, ktorý je predmetom personálneho konania a že nie je potrebné náležite zistiť skutkový stav. Prepustiť príslušníka PZ zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='73/1998%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je možné len v tom prípade, že mu bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané protiprávne konanie, ktoré je porušením služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a ktoré je nezlučiteľné s jeho zotrvaním v služobnom pomere. Žalovaný správny orgán vydal napadnuté rozhodnutie v danej rovine so správnym právnym posúdením, odvolávajúc sa na príslušnú judikatúru. Zároveň pre konštatovanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného Č.p. SPOU-PO6-2017/000440 zo dňa 25.01.2017 považoval správny súd za určujúce, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom ministra vnútra č. 148 zo dňa 26.06.2013. Predmetné rozhodnutie napadol v správnom konaní rozkladom, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR č. p. KM-OPS2-101/2013 zo dňa 03.10.2013 zamietnutý a rozhodnutie prvého stupňa potvrdené. Rozhodujúce v danom prípade je, že druhostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2013. Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca sa návrhom zo dňa 02.01.2017 domáhal povolenia obnovy konania o jeho prepustení. Uvedené znamená, že návrh na obnovu konania bol podaný po uplynutí 3 ročnej objektívnej prekluzívnej lehoty podľa § 245 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Aj túto skutočnosť žalovaný správny orgán správne právne posúdil. V tomto kontexte sa javí už nadbytočné konštatovať, že žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania aj po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty, pretože za dôvod obnovy považoval oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice I spis. zn. 4T/86/2013 zo dňa 23.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 8To/30/2015 dňa 25.05.2015 s tým, že 3 mesačná subjektívna lehota uplynula 25.09.2015.

24. Správny súd vychádzajúc z vyššie uvedených hľadísk dospel k záveru, že žalovaný ako príslušný správny orgán postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade s príslušnými procesnoprávnymi normami, pričom pri svojom rozhodovaní nevybočil z rámcov správnej úvahy tak, ako je vymedzená vyššie. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že neexistuje žiaden zo zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému ako vo veci úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli (resp. tieto nie sú preukázané) a žalovaný si ich náhradu ani neuplatnil, a pretože ide o orgán štátnej správy, ktorému možno náhradu trov konania priznať iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať.

26. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).